

Nr. 1, til § 2, der lyder: „Fjernelse af af Mælketænder hos Heste for derved at vildlede Køberen er forbudt“, er saaledes et Ændringsforslag, der mere sigter til at værne Mennesker end Dyr, nemlig de Mennesker, der snyder og bedrager deres Medmennesker ved at trække Mælketænderne ud paa Hestene for derved at faa højere Pris for dem. Det Ændringsforslag kunde vi lige saa gerne undvære. Naar nu en Mand vil snyde en anden ved at trække Mælketænderne ud paa Heste, gør han sig skyldig i Bedrageri til en Værdi af 100, 150 eller maaske 200 Kr., og er jeg hans Dommer, kommer han i Fængsel i saa og saa mange Maaneder. Efter Lovforslagets § 7 skal han derimod kun have Straf af Bøde fra 10 til 500 Kr. Bestemmelsen rummer altsaa et stærkt Værn for de Mennesker, der behandler deres Medmennesker paa snydagtig Maade. Jeg synes i øvrigt godt om, at Ordet Mælketænder nævnes for første Gang i et Lovforslag; thi naar dette Ord een Gang er nævnt saaledes, vil det efterhaanden gaa op for den store Almenhed, at der er noget ved Mælketænderne at passe paa, og den Tid er saa heller ikke fjern, da det vil blive anset for en mindre hæderlig og ikke straffri Handling at snyde Folk med Mælketænder.

Naar man nu har foreslaaet, at Paragraphen om Fuglehamme skal udgaa, vil man derved borttage det, der for mig er det kæreste i hele Lovforslaget. Jeg vil forbeholde mig Ret til, naar vi en Gang faar fremsat et Lovforslag om Jagtlovens Revision, at søge at faa en lignende Bestemmelse indført der; thi paa en eller anden Maade føler vor Nation, at det snarest er et Tegn paa Civilisation end paa Demoralisation, at vi Lovgivere beskæftiger os med disse Emner, selv om det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) synes, at hele denne Dyrebskyttelseshistore er et Tegn paa Nationens Demoralisation. Det tror jeg ikke er Tilfældet, og jeg synes, det vilde være paa Tide, om vi rykkede i Marken for disse Fugle. De fleste eller mange af dem er Trækfugle, som trækker fra en Egn til een anden; og eet Sted skal Begyndelsen gøres til, at de ikke behandles som fredløse, og til, at deres Fjer ikke skal tjene til saakaldt Pynt paa Damernes Hatte. Nu er Kvinderne blevet Vælgere; de kan tage sig noget bedre for end at gaa med Fuglehamme paa deres Dragter, og det vil slet ikke klæde en kvindelig Rigsdagsmand, som kommer herind til Efteraaret, at møde

med store Fjer, hvad enten de er af indenlandske eller udenlandske Fugle. Ved den første givne Lejlighed vil jeg gøre, hvad jeg kan, for at faa det forbudt.

Sporon-Fiedler: Jeg anser heller ikke de stillede Ændringsforslag for at være gode, og naar jeg kan stemme for Lovforslaget, er det ene og alene, fordi jeg kan glæde mig over, at man overhovedet vil lovgive paa dette Omraade, saaledes at for megen Vilkaarlighed i Fremtiden kan undgaa. Men jeg maa stadig pointere, at det er urigtigt at udstede Forbud imod at kupere Heste. Jeg har udtalt mig saa tidt derom, at jeg ikke skal komme nærmere ind paa Spørgsmaalet nu. En anden Sag var det, naar vi kunde forhindre, at vore Heste blev kuperet; men det kan vi ikke; saa hellere gøre det herhjemme under betryggende Forhold end lade andre gøre det paa en brutal Maade. Jeg beklager, at man ikke har kunnet gaa ind paa, hvad jeg har foreslaaet, dels at man ikke maatte kupere Heste alt for kort, dels at man ikke maatte forsende dem paa Jernbanevogne eller Dampskibe i de første — ja, jeg husker ikke nøje, hvilket Tidsrum jeg nævnede, men jeg tror, det var 14 Dage efter Kuperingen; thi derved vilde være vundet alt, hvad man kunde ønske. Her i Landet bliver der kun kuperet nogle ganske faa Blodsheste; det kan til Tider se ret fikst ud, det er jo en Smags Sag; der bliver ikke kuperet 1 pCt. af de svære Heste undtagen til Ekspert. Jeg kan ikke se, der skal være noget godt ved at gøre et saa dybt Indgreb i Oprætternes Erhverv; de faar 1 à 200 Kr. mere for Hesten, naar den er kuperet, og hvis den ikke er det, bliver den kuperet alligevel, naar den er kommet over Grænsen. Jeg haaber da, at det høje Landsting vil se noget mere rationelt paa Spørgsmaalet, end man gør i dette høje Ting. Ændringsforslaget angaaende Mælketænderne er ganske meningsløst. Det var mig en stor Glæde i sin Tid at erfare, hvor stor Tilslutning mit Forslag om Forbud mod at fjerne Mælketænderne vandt; men nu er Forslaget affattet i en saadan Form, at det er ganske betydningstøst, og her er atter aabnet Adgang til at plage Dyrene og snyde sine Medmennesker uden nogen som helst Indskrænkning. Thi hvad vil det sige, at man nu forbyder at fjerne Mælketænder for derved at vildlede Køberen? Det har man sandelig aldrig haft Lov til, heller ikke efter den nuværende Lovgivning. Forslaget var paa et tidligere Tidspunkt af-